

[Knud Østergaard]

ke vil imødekomme det, er det vor hensigt at stemme imod loven ved tredje behandling.

Svend Heiselberg (V):

Med dette jagtlovsforslag kan man godt sige at ministeren sammen med SF har fået ram på jægerne.

Forslaget har optaget sindene i de 219 dage, der er gået, siden det blev skriftligt fremsat her i folketinget. Vi har fået 37 mundtlige og skriftlige henvendelser fra forskellige organisationer og enkeltpersoner om jagtloven, så vi må sige, at den har skabt stor interesse.

Derfor er det også med beklagelse, vi har konstateret, at ministeren følte sig foranlediget til at tilsidesætte al saglighed og lave en aftale med SF om jagtloven, så vi nu står i den situation, at vi ved tredjebehandlingen må stemme imod. Det beklager vi fra venstres side, fordi vi har ment, at her var tale om, at vi kunne få lavet en jagtlov, som kunne blive tilpasset de forskellige synspunkter, der har været givet udtryk for i mange af de henvendelser, vi har fået.

Man har med lovforslaget nu lagt op til at tage den lille mands jagt, bl.a. ved at lave en 300 meters grænse til reservatområdet. Jeg finder, at det er forkasteligt, at man vil gøre det i den udstrækning, man har gjort det i, og at man ikke vil tage hensyn til det ændringsforslag, som vi har stillet.

Jeg mener også, det er en mistillid, man viser de unge mennesker, som har aflagt en jagtprøve, når man nu bagefter siger til dem: på trods af det skal I, i hvert fald indtil I er 18 år, være ledsaget af en, der er over 18 år, når I går på jagt.

Det er en fantastisk lovgivning, ministeren har fået tromlet igennem sammen med SF, og vi beklager meget, at vi er bragt i den situation, at vi må stemme imod.

Gade (SF):

Jeg skal udtrykke min tilfredshed med, at det i sidste øjeblik gik op for flertallet, at det var rimeligt at lave en jagtlov, som i højere grad lagde vægt på det, der er undertitlen i lovforslaget, nemlig »beskyttelse af vildt«. Det er jeg glad for, for det er vigtigt, at de bevægelser, der er i befolkningen, for bedre miljø, for udnyttelse af naturen også på andre vilkår end jægerne, bliver tilgodeset.

Det forslag, der foreligger, er efter min bedste opfattelse et meget afbalanceret forslag. Der er i høj grad taget hensyn til jægerne helt berettigede krav på at bruge naturen, men der er også taget hensyn – og det er det vigtige – til de mange andre brugere af naturen, de brugere, som der i det oprindelige forslag var taget alt for lidt hensyn til.

Jeg vil hæfte mig ved de bemærkninger i betænkningsbidraget fra et flertal – socialdemokratiet, socialistisk folkeparti og det radikale venstre – hvor spørgsmålet om vildtforvaltningsrådet og jagtrådet bliver nævnt. Jeg vil udtrykke min tilfredshed med, at vi her får præciseret, at vildtforvaltningsrådet er det overordnede organ, og at forskning på jagtområdet skal tilrettelægges efter indstilling fra vildtforvaltningsrådet.

Jeg vil nævne to ting, som har været draget ind i debatten, og som ikke fremgår af dette forslag. Den ene er spørgsmålet om brug af blyhagl. Vi har under udvalgsarbejdet arbejdet med eventuelt at få lavet nogle regler på nuværende tidspunkt, der kunne begrænse brugen af blyhagl ved jagt ud over vådområder. Men vi har stillet os tilfreds med et svar fra miljøministeren om, at miljøministeriet overvejer sagen, arbejder med den og vil give et svar i løbet af denne sommer, og med, at miljøministeren har sagt, at jagt med blyhagl ud over vådområder allerede i dag kan forbydes med hjemmel i gældende lovgivning.

Det andet, jeg vil tage fat på, er spørgsmålet om, hvor forvaltningen af denne lovgivning skal ligge. Vi stillede ved første behandling et forslag om, at lovforslaget skulle behandles i miljøudvalget og ikke i landbrugsudvalget. Behandlingen i landbrugsudvalget har i hvert fald gjort det helt klart for mig, at denne sag forvaltes langt bedre også fremover – og det gælder også de ting, der eventuelt skal drøftes i et folketingsudvalg – i et andet udvalg end landbrugsudvalget, for det er jo ikke lige præcis dér, miljøsynspunkter og hensynet til grønne organisationer har mange talsmænd.

Jeg kan nævne, at vi i udvalget sørgede for at få spørgsmål besvaret både i miljøministeriet og i landbrugsministeriet, f.eks. spørgsmålet om fredning af vadefugle, og det var klart for os, at vi fra miljøministeriet fik svar, som var mere miljøvenlige end dem, vi fik fra landbrugsministeriet.